

ויצא

הגות

מאת א. אברהם

"שיחת הגאולה".

הוצאת 'האגודה למען הגאולה האמיתית והשלימה':
בעריכת הרב זמרוני ציק.

◆ קפיץ-קפוץ

כן, כן. שיחת הגאולה. מה ששמעתם.

ואני יודע שבשלב זה קפצו כמה מהקוראים מכורסאותיהם, וידועים לי היטב כל הטענות שהם רוצים להטיח בי. שמעתי עליהם, וכמה מהם גרמו גם לי לקפוץ לא אחת (ומהם, שהרי ברור שיצטרכו לבשר לנשוא שורות אלה על פירסומם...).

אין ספק, כמעט שבע שנים חלפו, ועדיין טעויות תחביר "פה-ושם" קופצות לעיניי. עדיין נרגש שבמדורים מסויימים מנסים "למלא עמוד". אבל כל זה הוא כאין וכאפס לעומת העוצמה האדירה הבוקעת מהגליון הזה.

הנפת היד של הרבי מלך המשיח בשער. הכותרת הזועקת, ותמונת האמצע עם הכיתוב, שתמיד מחדירים לך בשניה אחת את המסר. רק הסתכלת על העמוד הראשון – כבר הבנת את הכוונה. וכמה שהסגנון שמסביב התמונה יהיה פתלתול ומסובך – את המסר קלטת, אם רצית ואם לא.

המסר תמיד, תמיד מתאים **באופן מוחלט** לדברים שאתה מכיר מתוך הוראותיו ושיחותיו של הרבי.

◆ בוא תראה, יש...

ואולי כדאי שאפרט קצת:

בכ"ח ניסן תנש"א נתן לנו הרבי מלך המשיח הוראה כמעט בלתי אפשרית: לעשות ככל שביכולתנו "באופן של אורות דתוהו אבל בכלים דתיקון", כמתכון יחידי להביא בפועל משיח צדקנו. ומכיוון שעדיין משיח לא התגלה לעיני בשר, משמע שעדיין לא השכלנו למזג בין השניים. כלומר: הללו פועלים באופן של אורות דתוהו, והללו בכלים דתיקון. אלו מאירים ומאירים וכמעט "שוברים את הכלים", ואלו עסוקים בכלים מכלים שונים, עד שבקושי רואים מבעד את האור.

מה לעשות, זה המצב לעת-עתה. ובינתיים, כאמור, אין מיזוג מלא של השניים. קיימים אמנם **פוסחים** על שני הסעיפים ("חמישים שנה וכו'..."), אבל שזה ייראה ממש כמו ההוראה של הרבי – קשה לומר. לכן, צריך להצטייד במנות גדושות של אורות דתוהו מצלחתם של המביינים בכך. ואלו נמצאים בבת-ים, עיר הגאולה. (בקרוב נוער

◆ זכות ראשונים

על מדור זה גזרה ההשגחה העליונה (ובעקבות כך גם ההשגחה "מטעם"), להיות מעניין. הוא גם אמור להיות שבועי, כשמו הלועזי.

אבל, כמו בכל כלל, יש יוצא מן הכלל. נתחיל מה"השבועי": עובדה, במקום "הגות וואך", זה יוצא בדרך כלל "הגות וואכיים", כלומר: בערך מדי שבועיים. ולא בגלל שאין לח"מ מה לכתוב. ההיפך הוא הנכון. ארכיון המדור מלא וגדוש בתגליות וסיפורים בפירסום-ראשון, המחכים לזמן המתאים לפירסום. אלא מאי? שאור שבעיסה מעכב. לפעמים עסוקים עד למעלה ראש בשאר המדורים, כך שלא נשאר זמן למנת ה"הגות". או, לחילופין, כאשר מהמערכת נוחתת ההוראה המבאסת: "השבוע אין מקום להגות"...

זו הסיבה, רבותי, שהמדור הזה סובל מאי-רציפות קבועה.

וכעת בנוגע ל"מעניין", כאן העניין כבר יותר שורשי ופנימי. כבר הצהרנו פעמים רבות, כי בראש ובראשונה זוכים להכנס למעגל המאושרים המתפרסמים במדור זה, אלה העוסקים בהפצת ענייני הגאולה והגואל בריש גלי. ולכן, לפעמים ה"חשוב" דוחק הצידה את ה"מעניין". תאמינו לי שהנני עושה כמיטב יכולתי לשלב בין השניים, אבל כאשר על הפרק עומדת השליחות היחידה כעת, מול כמה פניני-לשון וחסידישע-ווערטליך – ניתנת הבכורה לשליחות היחידה.

בהתאם לכל הני"ל, נבצר אפילו מבינתי (וביני לבין עצמי הרשיתי לעצמי אפילו להתבייש בכך) – כיצד זה בכל שנות קיומו של המדור עדיין לא בא בשעריו הפרסום בענייני גאולה ומשיח, הפרסום בה"א הידיעה ובאל"ף הגאולה. העלון, האגודה והאישי, להם שמורה זכות הראשונים על הקימה מהקרשים ועידוד אנ"ש והתמימים בכל העולם כולו לאחר ג' תמוז תשנ"ד.

האגודה – שנוסדה מיד לאחר כ"ח ניסן תנש"א, וקיבלה תשובות וברכות מהרבי.

העלון – המהווה המשך ישיר לעתון "הגאולה האמיתית והשלימה" שקיבל גם הוא תשובות רבות מהרבי מלך המשיח עוד לפני כ"ז אדר, ונלקח על ידו גם לציון הקי.

האישי – שהקים את 'בית חב"ד' הראשון באה"ק, וכינס אותנו באלפינו וברבבותינו ב'סינרמה' ביד אליהו ובכיכר מלכי ישראל.

הפרסום שלא התבייש מהמלעיגים אפילו פעם אחת. האח הבכור של כל העלונים והפירסומים, הראשון ופורץ הדרך. זה שלאחרונה גם "עלה לאויר" והקים תחנת רדיו המשדרת 24 שעות ביממה ענייני גאולה ומשיח. ושם המילה מסירות-נפש אף פעם לא נכנסה למרכאות.

העלון שנותן לי את מנת החיזוק השבועית.

(הספר השני אותו זכה לקבל מהרבי באותה שנה). קונטרס לו ייחס הרבי חשיבות מיוחדת וקשר מיוחד לזירוז הגאולה, כדבריו המוגהים בספר-השיחות הנשי"א חלק א' עמ' 138 (בגימטריא של שמו הקי"ו):
 "בהשגחה פרטית נתגלה בסמיכות לכי"ף מרחשון מאמר חדש של בעל יום ההולדת . . . [אשר] נתעלם במשך עשיריות שנים, ונתגלה בימים אלה דוקא . . . וההסברה בזה . . . – כיון שעומדים בסמיכות ממש להגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ניתוסף גם בהפצת המעיינות חוצה, שע"י"ו אתי מר דא מלכא משיחא". עכ"ל.
 ולכן, בדחילו ורחימו, למען חיזוק הפצת בשורת הגאולה וזירוז התגלותה, ו"עבור כל אותם שלא זכו אפילו לאחד כזה";
 ומכיון שעל פי דברי הרבי "הזמן גרמא", ובנידון דידן: זמן חלוקתו ע"י הרבי (כ"ה מרחשון);

– הנני מוכן להעבירו לידי מי שיתרום ל"אגודה למען הגאולה האמיתית והשלימה" סכום של \$25,000 (במילים: עשרים וחמשה כ"ה) אלף דולר אמריקאים.

ובתנאים דלקמן:

(א) הסכום הנ"ל במלואו יועבר בתשלום אחד, בבת-אחת, לידי האגודה. לא תתקבל בקשה לפריסת תשלומים.

(ב) בשום אופן אין לרדת מסכום הנ"ל, אך כל המוסיף תבוא עליו ברכה. לא אקבל שום בקשה ל"הנחה" וכיו"ב (לא מקונה פוטנציאלי, ולא מהאגודה שאולי תמצא תורם לסכום נמוך יותר). ימתין הקונטרס לבואו של "אחד שלא זכה אפילו לאחד כזה" המוכן עבור ספר שנתקבל מידי קדשו של הרבי, ולמען זירוז הגאולה, לתרום סכום הנ"ל במלואו ובתשלום אחד.

(ג) הספר ימסר ע"י הח"מ לתורם, במעמד מסירת הכסף, או באם ישלם בהמחאה, כאשר יתקבל אישור הבנק על העברת הסכום במלואו לחשבון האגודה.
 (ד) עם זאת, אין הקונה צריך להיות דווקא יחידי, אלא יכולים אלה להיות שותפים, וכן מוסד, חברה או כל גוף ציבורי אחר (של יהודים), המעוניינים להחזיק את הספר ברשותם, לברכה והצלחה.

◆ שכר בלי גבול

ובוודאי תקויים בתורם (היחיד או המוסד) ברכתו של בעל המאמר המובאת במאמר עצמו, אשר למרות שמצוות האדם הן מוגבלות, "אך בחסד השי"ת שהוא רב חסד השכר הוא נצחי ובלתי גבול . . . והיינו שגם שכוון הוא בבחינת גבול הרי הוא נותן לפי כחו הבלתי גבול" (ע' 6).

ובסיום וחותרם המאמר: "ולכן שכרן הרבה מאד בבחינת נצחיות ובחינת בלי גבול כו".

ויזכה לקבל בקרוב פני הרבי משיח צדקנו, בתוך כלל ישראל, כאשר יתגלה ה"אנכי מגן לך", אנכי מי שאנכי, ויגאלנו בגאולת עולמים.

השוליים ידועים ראשי-תיבות המתארים את מצבה הסוציו-אקונומי של עיר זו. אבל לדידי הראשי-תיבות האמיתיים הינם: בוא תראה, יש משיח! עובדה: לא מעט מנהלי בתי-חב"ד, רשמיים ומכובדים ביותר, עדיין מחלקים את העלון הזה במקומותיהם. לא מעט מאנ"ש אומרים את זה בקול. ועוד יותר אומרים את זה בלחש. אבל העלון הזה, הוא זיקת העידוד התמידי – בדיק כמו הכנסים ההם בתשנ"ה, שהחיו את כולם, מראשיכם שבטיכם ועד חוטב עצץ ושואב מימין, מהשפויים ביותר ועד קיצוני-הקיצוניים.

ואיך התבטא רב חסידי אחד: "אינני קורא אמנם את 'שיחת הגאולה', אך תמיד הנני נותן לו נשיקה"...

◆ שטר למעבר

ועכשיו – תכליס.

רדיו זמן הגאולה, בתוך שאר פעולות "האגודה למען הגאולה האמיתית והשלימה" – זקוקים באורח משווע לסיוע כספי. לשם כך, פורסמה מודעה בגליון "שיחת הגאולה", הקוראת "לבזבז את האוצרות" – "במסגרת "ברכת 770", מבצע הסיוע לרדיו זמן הגאולה, אנו זקוקים לשטרות ברכה של הרבי שליט"א מליובאוויטש מלך המשיח [הערת הכותב: כל שטר כזה נמכר עבור תרומה של 770 ש"ח]. אנו פונים בזה לכל אחד ואחת שיש בידם "שטרות ברכה", לתרום לרדיו "זמן הגאולה" ככל שביכולתם.

" . . . לרבים מאיתנו יש "שטרות ברכה" מאוצר המלך, מאת הרבי שליט"א מלך המשיח. כעת ברגע שלפני ההתגלות, זה הזמן לבזבז את כל האוצרות, ולתרום מאותם "דולרים" לטובת רדיו "זמן הגאולה", עבור כל אותם שלא זכו אפילו לאחד כזה".
 עד כאן לשון המודעה.

[אגב, למחפשי המקורות למיניהם, אציין את מקרה הדולר הידוע שהציל את מאור עינייה של מרת שכטר תחיי מכפ"ח, ואת הציק המפורסם של –

להבחל"ח – מר איסר ע"ה פיקלצ'יק. שני מקרים קלאסיים בהם ראו במוחש, אשר דולרים שניתנו לאיש אחד, פעלו ישועות אצל יהודי נוסף, או יהודים רבים נוספים. לאחרונה נודע לי אף על מקרה בו ספר אותו נתן הרבי עם הקדשה בגוף-כתב-יד-קדשו לשליח מסויים, והוא ניתן בסופו של דבר (ע"י הרבי) לאישיות אחרת (פרטים על כך פירסם ידידי הרי שמואל שיי קראוס בקובץ יאהלי תורה, גליון קפד, ש"פ תרומה תש"ס, ע' 21-22). כך או כך, ברור שלא פעם היו כאלה שהיו רק "צינור" להעברת ה"חפצא דקדושה" ליעדו העיקרי, וגם על זה ניתן להמליץ "ולא גרעא מרפואת הגוף ושאר צרכיו"].

◆ ועכשיו – ההפתעה

ואני המתחיל:

בידי הח"מ קונטרס "מאמר אנכי מגן לך – תרע"ח", אשר קיבל מידו הקדושה של כ"ק אד"ש, ביום שני אור לכ"ה מרחשון ה'תשנ"א

